

i zrzeszeń społecznych i kulturalnych oraz zlikwidowanych przedsiębiorstw prywatnych,

- 2) powstały w wyniku działalności władz, urzędów i instytucji państw obcych, które kiedykolwiek sprawowały władzę na ziemiach objętych obecnymi granicami państwowymi Polski Ludowej, o ile działalność ta dotyczyła tych ziem.

§ 3. Do państwowego zasobu archiwalnego włącza się materiały archiwalne:

- 1) pozostałe po majątkach ziemskich, które w wyniku reformy rolnej weszły do Państwowego Funduszu Ziemi,
- 2) pozostałe po rodzinach i rodach, które odgrywały w przeszłości rolę historyczną.

§ 4. Materiały archiwalne, posiadające historyczne znaczenie polityczne, społeczne, gospodarcze i naukowe, podlegają zabezpieczeniu lub przekazaniu do archiwów państwowych w zakresie i trybie określonym przez odrębne przepisy.

§ 5. Materiały archiwalne partii i stronnictw politycznych Polski Ludowej, wchodząc w skład państwowego zasobu archiwalnego, są zarządzane przez organa partii i stronnictw i nie podlegają nadzorowi Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

166

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 kwietnia 1952 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach terenowych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110) oraz art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r., Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 237) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w § 3 ust. 1 skreśla się wyrazy „o obszarze nie przekraczającym 5000 m²”;
- 2) § 11 otrzymuje brzmienie następujące:
„§ 11. 1. Dla gruntów należących do budynków, nie związanych z gospodarstwem rolnym, i gruntów nie zabudowanych nie wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, w odniesieniu do podatników, którzy nie są podmiotami gospodarki uspołecznionej, ustala się, z zastrzeżeniem przepisów ust. 3—5, następujące stawki podatkowe w zależności od położenia tych gruntów:

Kategorie osiedli	Strefa	Stawki w zł za 1 m ² powierzchni gruntu rocznie
1 Osiedla i miasta do 25.000 mieszkańców	całe osiedla i miasta	0,06
2 Osiedla i miasta ponad 25.000 mieszkańców nie stanowiące powiatów	całe osiedla i miasta	0,06
3 Miasta do 100.000 mieszkańców stanowiące powiaty	śródmieście	0,12
	pozostałe dzielnice	0,09
4 Miasta ponad 100.000 mieszkańców	śródmieście	0,15
	strefa pośrednia	0,12
	peryferie	0,09

2. Przy klasyfikacji na strefy właściwy jest podział miasta na dzielnice dokonany przez miejską radę narodową na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 51, poz. 479).

3. Dla podatników podatku od nieruchomości ustala się stawki za 1 m² powierzchni gruntów, określonych w ust. 1:

- 1) w wysokości $\frac{2}{3}$ stawek, przewidzianych w ust. 1, jeżeli pobierają wynagrodzenia, podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń, bądź też są małżonkami osób, pobierających takie wynagrodzenia,
- 2) w wysokości $\frac{3}{4}$ stawek, przewidzianych w ust. 1, jeżeli pobierają zaopatrzenia emerytalne (ubezpieczeniowe) z funduszy publicznych bądź też są małżonkami osób pobierających takie zaopatrzenia.

4. Stawki przewidziane w ust. 3 stosuje się w przypadkach, gdy oprócz wynagrodzeń podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń, jedynym źródłem przychodów podatników podatku od nieruchomości i zamieszkałych z nimi członków rodziny jest dochód z nieruchomości, który z uwagi na jego wysokość nie podlega w danym roku podatkowym opodatkowaniu podatkiem dochodowym — a wśród zamieszkałych razem z tymi podatnikami członków rodziny nie ma osób niepracujących, zdolnych do pracy z wyjątkiem gospodyni domowej i osób do lat 24, pobierających naukę bądź odbywających praktykę zawodową.

5. Osobami zdolnymi do pracy w rozumieniu ust. 4 są kobiety do lat 55 i mężczyźni do lat 65 z wyjątkiem

osób uznanych przez lekarza urzędowego za trwale niezdolnych do pracy bądź czasowo niezdolnych do pracy — w okresie ich niezdolności do pracy.

6. W przypadkach gdy nieruchomość stanowi współwłasność dwóch lub więcej osób, stosuje się stawki przewidziane w ust. 3, jeżeli podlegający podatkowi grunt jest co najmniej w 50% własnością osób, odpowiadających warunkom przewidzianym w ust. 4.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r. i stosuje się również do dokonywanego w r. 1952 wymiaru podatku od nieruchomości za rok podatkowy 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

167

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 21 kwietnia 1952 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w wyższych szkołach artystycznych.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o organizacji wyższego szkolnictwa artystycznego (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 269) oraz art. 20 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przenosi się z Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu Wydział Grafiki z siedzibą w Katowicach do Akademii Sztuk Plastycznych w Krakowie i nadaje mu się nazwę: „II Wydział Grafiki Propagandowej z siedzibą w Katowicach”.

§ 2. Studenci przeniesionego wydziału stają się studentami tego wydziału w Akademii Sztuk Plastycznych w Krakowie.

§ 3. Pracownicy, zatrudnieni na wydziale wymienionym w § 1, stają się pracownikami tego wydziału w Akademii Sztuk Plastycznych w Krakowie.

§ 4. Majątek stanowiący własność Państwa, użytkowany przez Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych we Wrocławiu wyłącznie dla potrzeb wydziału, wymienionego w § 1, przechodzi w zarząd i użytkowanie Akademii Sztuk Plastycznych w Krakowie.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Kultury i Sztuki: w z. *Wł. Sokorski*

168

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 maja 1952 r.

w sprawie przystąpienia Węgier do konwencji z dnia 9 grudnia 1948 r. o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XI konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, uchwalonej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 9 grudnia 1948 r. (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 2, poz. 9), nastąpiło dnia 7 stycznia 1952 r. złożenie przez Węgry dokumentu przystąpienia do powyższej konwencji.

Przystąpienie to zostało dokonane z następującymi zastrzeżeniami: „Węgierska Republika Demokratyczna

zastrzega swoje prawa w odniesieniu do postanowień art. IX konwencji, które przyznają szeroką jurysdykcję Międzynarodowemu Trybunałowi Haskiemu, jak również w odniesieniu do postanowień art. XII, które nie określają zobowiązań krajów, posiadających kolonie, w sprawach eksploatacji kolonialnej oraz aktów, które mogą być uznane za ludobójstwo”.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw P. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10. do 15. dni po otrzymaniu następnego numeru.

Rédakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M., ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.